

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

17 липня 2020 р.

Київ

№ 435-р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши повідомлення про нову державну допомогу, надіслане Криворізькою міською радою (вх. № 1455-ПДД/2 від 05.05.2020), яке було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 2 до Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (зі змінами) (далі – Порядок 2-рп),

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДТРИМКУ

- (1) На Портал державної допомоги Криворізькою міською радою відповідно до пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про державну допомогу (вх. № 1455-ПДД/2 від 05.05.2020) (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 19.05.2020 № 500-118/08-7243 залишено Повідомлення без руху та запитано додаткову інформацію. Криворізькою міською радою надано запитувану інформацію до Повідомлення, яка надійшла на Портал державної допомоги (вх. № 1578-ПДД/2 від 19.06.2020).

2. ВІДОМОСТІ ВІД НАДАВАЧА ПІДТРИМКИ

2.1. Надавач підтримки

- (3) Криворізька міська рада (далі – Криворізька МР, Надавач) (50101, пл. Молодіжна, 1, м. Кривий Ріг, ідентифікаційний код юридичної особи 33874388).

2.2. Отримувачі підтримки

- (4) Суб'єкти господарювання – платники єдиного податку I та II груп.

2.3. Мета (ціль) підтримки

- (5) Метою (ціллю) підтримки є підтримка малого підприємництва.

2.4. Очікуваний результат

- (6) Здійснення підтримки малого підприємництва та зниження податкового навантаження на суб'єктів господарювання.

2.5. Форма підтримки

- (7) Встановлення ставок єдиного податку.

2.6. Підстава для надання підтримки

- (8) Податковий кодекс України.
- (9) Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні».
- (10) Проект рішення Криворізької МР «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва м. Кривого Рогу на 2021 рік» (далі – Проект рішення).

2.7. Тривалість підтримки

- (11) З 01.01.2021 по 31.12.2021.

3. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

- (12) Відповідно до отриманої від Надавача інформації ставки зі сплати єдиного податку встановлені Криворізькою МР на підставі статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та статей 291 і 293 Податкового кодексу України.
- (13) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання, зокрема, встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України.
- (14) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (15) Відповідно до статті 10 Податкового кодексу України до місцевих податків належить, зокрема, єдиний податок.
- (16) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 Податкового кодексу України юридична особа чи фізична особа-підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування,

якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

(17) Пунктом 291.4 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються, зокрема, на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

- не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
- обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень.

(18) Пунктом 291.7 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що під побутовими послугами населенню, які надаються I та II групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
- 2) послуги з ремонту взуття;
- 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
- 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
- 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
- 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
- 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
- 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
- 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
- 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
- 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
- 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
- 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
- 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;

- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

(19) Відповідно до пункту 293.2 статті 293 Податкового кодексу України фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- 1) для першої групи платників єдиного податку - не більше 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку - не більше 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

(20) Проектом рішення Криворізької МР встановлено такі ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців на 2021 рік:

- 1) платників єдиного податку I та II груп відповідно до видів діяльності згідно з додатками 1, 2;
- 2) платників єдиного податку II групи, які здійснюють види діяльності, не зазначені в додатку 2, 17 % розміру мінімальної заробітної плати, установлені законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць.

(21) У додатках 1, 2 до Проекту рішення встановлено такі ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності та групи платників єдиного податку:

№ п/п	Види господарської діяльності	Фіксована ставка єдиного податку	
		I група платників єдиного податку	II група платників єдиного податку
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
1	Виготовлення взуття за індивідуальним замовленням	8	17
2	Послуги з ремонту взуття	8	17
3	Виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням	8	17
4	Виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням	8	17
5	Виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням	8	17
6	Виготовлення спіднього одягу за	8	17

	індивідуальним замовленням		
7	Виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням	8	17
8	Виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням	8	17
9	Додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням	8	17
10	Послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів	8	17
11	Виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням	8	17
12	Послуги з ремонту трикотажних виробів	8	17
13	Виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням	8	17
14	Послуги з ремонту та реставрації килимів і килимових виробів	8	17
15	Виготовлення шкіряних галантерейних і дорожніх виробів за індивідуальним замовленням	8	17
16	Послуги з ремонту шкіряних галантерейних і дорожніх виробів	8	17
17	Виготовлення меблів за індивідуальним замовленням	8	17
18	Послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів	8	17
19	Виготовлення теслярських і столярних виробів за індивідуальним замовленням	8	17
20	Технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням	8	17
21	Послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури	8	17
22	Послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів	8	17
23	Послуги з ремонту годинників	8	17
24	Послуги з ремонту велосипедів	8	17
25	Послуги з технічного обслуговування та ремонту музичних інструментів	8	17
26	Виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням	8	17
27	Послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів	8	17
28	Виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням	8	17
29	Послуги з ремонту ювелірних виробів	8	17
30	Прокат речей особистого користування та побутових товарів	8	17
31	Послуги з виконання фоторобіт	8	17
32	Послуги з оброблення плівок	8	17

33	Послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів	8	17
34	Послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних та хутрових виробів	8	17
35	Вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням	8	17
36	Послуги перукарень	8	17
37	Ритуальні послуги	8	17
38	Послуги, пов'язані із сільським та лісовим господарством	8	17
39	Послуги домашньої прислуги	8	17
40	Послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням	8	17
41	Роздрібна торгівля з лотків і на ринках	8	17
42	Роздрібна торгівля: - у неспеціалізованих магазинах переважно продуктами харчування, напоями та тютюновими виробами	Не поширюється	17
	Інші види роздрібної торгівлі в неспеціалізованих магазинах	Не поширюється	17
43	Торговельне обслуговування через фірмову торговельну мережу виробників продуктів харчування	Не поширюється	17
44	Торговельне обслуговування через магазини (відділи) з обслуговування осіб з інвалідністю внаслідок війни	Не поширюється	17
45	Роздрібна торгівля продуктами харчування, напоями та тютюновими виробами в спеціалізованих магазинах.	Не поширюється	17
	Роздрібна торгівля іншими продуктами харчування в спеціалізованих магазинах	Не поширюється	17
46	Роздрібна торгівля книгами в спеціалізованих магазинах	Не поширюється	17
47	Роздрібна торгівля газетами та канцелярськими товарами в спеціалізованих магазинах	Не поширюється	17
48	Роздрібна торгівля спортивним інвентарем у спеціалізованих магазинах	Не поширюється	17
49	Сільське господарство, мисливство та надання пов'язаних із ним послуг.	Не поширюється	17
	Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур.	Не поширюється	17
	Вирощування інших однорічних і дворічних культур	Не поширюється	17
50	Тваринництво	Не поширюється	17
51	Лісове господарство та лісозаготівлі	Не поширюється	17
52	Рибне господарство	Не поширюється	17
53	Перероблення та консервування фруктів	Не поширюється	17

	і овочів		
54	Вирощування ягід, горіхів, інших фруктів	Не поширюється	17
55	Виробництво цукру	Не поширюється	17
56	Виробництво какао, шоколаду та цукрових кондитерських виробів	Не поширюється	17
57	Виробництво чаю та кави	Не поширюється	17
58	Виробництво прянощів і приправ	Не поширюється	17
59	Перероблення та консервування риби, ракоподібних і молюсків	Не поширюється	17
60	Виробництво продуктів борошномельно-круп'яної промисловості	Не поширюється	17
61	Виробництво крохмалів і крохмальних продуктів	Не поширюється	17
62	Виробництво готових кормів для тварин	Не поширюється	17
63	Виробництво безалкогольних напоїв; виробництво мінеральних вод та інших вод, розлитих у пляшки	Не поширюється	17
64	Виробництво хліба та хлібобулочних виробів; виробництво борошняних кондитерських виробів, тортів і тістечок нетривалого зберігання	Не поширюється	17
65	Виробництво сухарів і сухого печива. Виробництво борошняних кондитерських виробників, тортів і тістечок тривалого зберігання	Не поширюється	17
66	Виробництво макаронних виробів і подібних борошняних виробів	Не поширюється	17
67	Виробництво олії та тваринних жирів	Не поширюється	17
68	Виробництво продуктів	Не поширюється	17
69	Виробництво морозива	Не поширюється	17
70	Виробництво скла та виробів зі скла	Не поширюється	17
71	Виробництво іншої продукції з фарфору та кераміки.	Не поширюється	17
	Виробництво інших керамічних виробів	Не поширюється	17
72	Виробництво ігор та іграшок	Не поширюється	17
73	Виготовлення виробів з паперу та картону	Не поширюється	17
74	Виготовлення мітел та щіток	Не поширюється	17
75	Видання книг, періодичних видань та інша видавнича діяльність	Не поширюється	17
76	Поліграфічна діяльність і надання пов'язаних із нею послуг	Не поширюється	17
78	Збирання небезпечних відходів	Не поширюється	17
	Оброблення та видалення небезпечних відходів	Не поширюється	17
79	Функціонування атракціонів і тематичних парків	Не поширюється	17
80	Театральна та концертна діяльність Функціонування театральних і концертних залів	Не поширюється	17

81	Діяльність у сфері спорту	Не поширюється	17
82	Діяльність із догляду за хворими із забезпеченням проживання	Не поширюється	17
83	Денний догляд за дітьми	Не поширюється	17
84	Надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання	Не поширюється	17
85	Індивідуальна мистецька діяльність	Не поширюється	17
86	Діяльність із забезпечення фізичного комфорту.	Не поширюється	17
	Надання інших індивідуальних послуг (не віднесено до інших угруповань)	Не поширюється	17
87	Пакування	Не поширюється	17

4. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

4.1. Законодавство у сфері оподаткування

- (22) Відповідно до статті 140 Конституції України місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.
- (23) Місцеве самоврядування здійснює територіальна громада в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.
- (24) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.
- (25) Згідно зі статтею 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (26) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Кодексу.
- (27) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (28) Відповідно до статті 8 Податкового кодексу України в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. До загальнодержавних належать податки

та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.

(29) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Податковим кодексом України, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.

(30) Відповідно до статті 10 Податкового кодексу України до місцевих податків належать:

- податок на майно;
- єдиний податок.

До місцевих зборів належать:

- збір за місця для паркування транспортних засобів;
- туристичний збір.

Місцеві ради обов'язково устанавлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю, крім земельного податку за лісові землі).

Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору та земельного податку за лісові землі.

Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до [Бюджетного кодексу України](#).

(31) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 Податкового кодексу України юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

(32) Пунктом 291.4 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

- 1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень;
- 2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:
 - не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
 - обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень.

(33) Пунктом 291.7 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:

- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;

- 2) послуги з ремонту взуття;
 - 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
 - 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
 - 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
 - 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
 - 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
 - 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
 - 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
 - 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
 - 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
 - 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
 - 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
 - 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;
 - 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
 - 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
 - 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
 - 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
 - 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
 - 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
 - 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
 - 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
 - 23) послуги з ремонту годинників;
 - 24) послуги з ремонту велосипедів;
 - 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
 - 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
 - 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
 - 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
 - 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
 - 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
 - 31) послуги з виконання фоторобіт;
 - 32) послуги з оброблення плівок;
 - 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
 - 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
 - 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
 - 36) послуги перукарень;
 - 37) ритуальні послуги;
 - 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
 - 39) послуги домашньої прислуги;
 - 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.
- (34) Відповідно до пункту 293.1 статті 293 Податкового кодексу України ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

(35) Згідно з пунктом 293.2 статті 293 Податкового кодексу України фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць, зокрема, для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

4.2. Законодавство у сфері державної допомоги

(36) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна допомога суб'єктам господарювання – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

(37) Отже, державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

- підтримка надається суб'єкту господарювання;
- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

(38) Відповідно до статті 4 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів. Статтею 4 Закону визначено невичерпний перелік форм, у яких може реалізовуватись державна допомога.

(39) Частиною третьою статті 55 Господарського кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання залежно від кількості працюючих та доходів від будь-якої діяльності за рік можуть належати до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва, середнього або великого підприємництва. При цьому суб'єктами малого підприємництва є:

- фізичні особи, зареєстровані в установленому законом порядку як фізичні особи - підприємці, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України;
- юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом Національного банку України.

(40) Крім того, згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом (далі – Угода) Сторони домовились, що вони застосовуватимуть статті 262, 263(3) або 263(4) цієї Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування

Європейського Союзу (далі – Договір ЄС), зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.

- (41) Відповідно до Повідомлення Європейської комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору ЄС (далі - ДФЄС) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.
- (42) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (43) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- (а) фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їх розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
 - (б) встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.
- (44) У розумінні статті 107 (1) Договору ЄС перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (45) На захід державної допомоги поширюється стаття 107 (1) Договору ЄС, якщо він сприяє «окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів». Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, відповідають критеріям допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (46) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) Договору ЄС.
- (47) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.

4. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

4.1. Надання підтримки суб'єкту господарювання

- (48) Відповідно до статті 291 Податкового кодексу України юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

- (49) Пунктом 291.4 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на відповідні групи платників єдиного податку.
- (50) Отже, отримувачі повідомленої підтримки є суб'єктами господарювання у розумінні Закону.

4.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

- (51) Пунктом 4 частини першої статті 1 Закону встановлено, що місцеві ресурси - рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим.
- (52) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (53) Отже, повідомлена державна підтримка надається за рахунок коштів місцевих ресурсів у розумінні Закону.

4.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (54) Відповідно до пункту 293.2 статті 293 Податкового кодексу України фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:
- 1) для першої групи платників єдиного податку - не більше 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
 - 2) для другої групи платників єдиного податку - не більше 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.
- (55) Проектом рішення встановлено в межах територіальної громади міста Кривого Рогу ставку єдиного податку для платників I групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць; для платників II групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць.
- (56) За таких умов встановлення Криворізькою МР ставки єдиного податку для платників I групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць; для платників II групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, у межах територіальної громади міста Кривого Рогу відповідає положенням Податкового

кодексу України, не містить вибіркового характеру та не надає переваг суб'єктам господарювання для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.

4.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(57) Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання (суб'єкти малого підприємництва) не отримують переваг у результаті надання повідомленої підтримки у формі встановлення ставок єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку, що відповідно не покращуватиме їх конкурентну позицію, порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність та не отримують такої підтримки. Отже, така підтримка не спотворює економічної конкуренції.

4.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(58) Підтримка, яку буде надавати Криворізька МР на підставі Проекту рішення у формі встановлення ставок єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податку (а саме: 8 % розміру прожиткового мінімуму для платників першої групи та 17 % розміру мінімальної заробітної плати для платників другої групи), спрямована суб'єктам господарювання за рахунок місцевих ресурсів, не створює переваг для виробництва окремих товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності та не спотворює конкуренції, отже, не є державною допомогою

5. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПОВІДОМЛЕННЯ

(59) За наведених умов підтримка, яку буде надавати Криворізька МР на підставі Проекту рішення у формі встановлення ставок єдиного податку, не є державною допомогою у розумінні Закону.

(60) Однак варто зазначити, що встановлення Криворізькою МР ставок єдиного податку на рівні, менше, ніж максимальний, що встановлений статтею 293 Податкового кодексу України, призводить до втрат місцевого бюджету, про що Надавачем надано відповідну інформацію в Повідомленні, а саме 14 800 000 грн (для I групи – 1 700 000 грн, при ставці 8 %; для II групи – 13 100 000 грн, при запропонованому розмірі ставки податку 17 %).

(61) За таких умов є доцільним проведення Криворізькою МР аналізу ефективності встановлення знижених ставок єдиного податку порівняно з максимальними, що встановлені Податковим кодексом України, за відповідними показниками, зокрема, кількість новостворених суб'єктів господарювання, кількість нових робочих місць за відповідний період тощо.

(62) Наведені в цьому рішенні обґрунтування та висновки застосовуються виключно для цілей застосування положень Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та не охоплюють правовідносини, що регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції».

Враховуючи викладене, керуючись статтею 7 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 1 розділу IX Порядку розгляду справ про державну допомогу

суб'єктам господарювання, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 12 квітня 2016 року № 8-рп, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 06 травня 2016 року за № 686/28816, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка, яку буде надавати Криворізька міська рада на підставі проекту рішення «Про встановлення ставок єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва м. Кривого Рогу на 2021 рік» при встановленні ставок єдиного податку:

- для платників I групи – 8 % розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць;
- для платників II групи – 17 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року, з розрахунку на календарний місяць у меншому розмірі за максимальний, що визначений Податковим кодексом України, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

В. о. Голови Комітету

О. ПІЩАНСЬКА